

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 1408/2013

(2013. gada 18. decembris)

par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības nozarē

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes 1998. gada 7. maija Regulu (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu ⁽¹⁾,

publicējusi šīs regulas projektu ⁽²⁾,

apspriedusies ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju,

tā kā:

(1) Valsts finansējums, kas atbilst Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, ir valsts atbalsts, un par to ir jāpaziņo Komisijai, kā paredzēts Līguma 108. panta 3. punktā. Tomēr Padome saskaņā ar Līguma 109. pantu var noteikt atbalsta kategorijas, kas ir atbrīvotas no minētās paziņošanas prasības. Saskaņā ar Līguma 108. panta 4. punktu Komisija var pieņemt regulas par minētajām valsts atbalsta kategorijām. Ar Regulu (EK) Nr. 994/98 Padome saskaņā ar Līguma 109. pantu nolēma, ka viena no šādām kategorijām varētu būt *de minimis* atbalsts. Attiecīgi tiek uzskatīts, ka *de minimis* atbalsts, kas ir vienam vienotam uzņēmumam noteiktā laikposmā piešķirts atbalsts, kurš nepārsniedz konkrēti noteiktu summu, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, un tāpēc paziņošanas procedūra uz to neattiecas.

(2) Komisija daudzos lēmumos ir skaidrojusi jēdzienu "atbalsts" Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē. Turklāt Komisija savu politiku par *de minimis* robežlielumu, līdz kuram var uzskatīt, ka Līguma 107. panta 1. punkts nav

piemērojams, sākotnēji darīja zināmu paziņojumā par *de minimis* noteikumu valsts atbalstam ⁽³⁾ un pēc tam Komisijas Regulās (EK) Nr. 69/2001 ⁽⁴⁾ un (EK) Nr. 1998/2006 ⁽⁵⁾. Ņemot vērā īpašos noteikumus, ko piemēro lauksaimniecības nozarē, un risku, ka pat neliels atbalsta apjoms varētu atbilst Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, lauksaimniecības nozare vai tās daļas tika izslēgtas no minēto regulu darbības jomas. Komisija jau ir pieņēmusi vairākas regulas, ar ko paredz noteikumus par *de minimis* atbalstu, kas piešķirts lauksaimniecības nozarē, un jaunākā no tām ir Komisijas Regula (EK) Nr. 1535/2007 ⁽⁶⁾. Ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1535/2007 piemērošanā gūto pieredzi, ir lietderīgi pārskatīt atsevišķus nosacījumus, kas paredzēti minētajā regulā, un aizstāt to.

(3) Ņemot vērā Komisijas pieredzi, kas gūta, piemērojot Regulu (EK) Nr. 1535/2007, atbalsta maksimālā summa vienam vienotam uzņēmumam triju gadu periodā būtu jāpalielina līdz EUR 15 000 un valsts maksimālais apjoms – līdz 1 % no gadā saražotās produkcijas. Minētie jaunie robežlielumi aizvien nodrošinās, ka neviens pasākums saskaņā ar šo regulu neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un nerada vai nedraud radīt konkurences izkropļojumus.

(4) Uzņēmums Līguma konkurences noteikumu nozīmē ir ikviens subjekts, kas veic saimniecisko darbību, neatkarīgi no tā juridiskā statusa un finansēšanas veida ⁽⁷⁾. Eiropas Savienības Tiesa ir atzinusi, ka visi subjekti, kurus (juridiski vai faktiski) kontrolē viens un tas pats subjekts, ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu ⁽⁸⁾. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un samazinātu administratīvo slogu, šajā regulā būtu jāparedz izsmelošs saraksts ar

⁽³⁾ Komisijas paziņojums par *de minimis* noteikumu valsts atbalstam (OV C 68, 6.3.1996., 9. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regula (EK) Nr. 69/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 10, 13.1.2001., 30. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas 2006. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 1998/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 379, 28.12.2006., 5. lpp.).

⁽⁶⁾ Komisijas 2007. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1535/2007 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē (OV L 337, 21.12.2007., 35. lpp.).

⁽⁷⁾ Spriedums lietā C-222/04 *Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze SpA* un citi, 2006, Krājums, I-289. lpp.

⁽⁸⁾ Spriedums lietā C-382/99 *Niederlande/Komisija*, 2002, Recueil, I-5163. lpp.

⁽¹⁾ OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 227, 6.8.2013., 3. lpp.

skaidriem kritērijiem, lai noteiktu, kad divi vai vairāki vienas dalībvalsts uzņēmumi ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu. No "saistītu uzņēmumu" noteikšanas kritērijiem, kas iedibināti mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) definīcijā Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK ⁽¹⁾ un Komisijas Regulas (EK) Nr. 800/2008 ⁽²⁾ I pielikumā, Komisija ir atlasījusi tos kritērijus, kas ir piemēroti šīs regulas mērķiem. Attiecīgie kritēriji publiskajām iestādēm jau ir zināmi un, ņemot vērā šīs regulas darbības jomu, būtu jāpiemēro gan MVU, gan lielajiem uzņēmumiem. Minētajiem kritērijiem būtu jānodrošina, ka, piemērojot *de minimis* noteikumu, saistītu uzņēmumu grupu uzskata par vienu vienotu uzņēmumu, bet uzņēmumus, kuriem nav savstarpēju attiecību, izņemot to, ka ikvienam no tiem ir tieša saikne ar vienu un to pašu publisko struktūru vai struktūrām, neuzskata par savstarpēji saistītiem uzņēmumiem. Tādējādi tiek ņemta vērā īpaša situācija, kādā ir vienas un tās pašas publiskās struktūras vai struktūru kontrolētie uzņēmumi, kuriem var būt neatkarīgas lēmšanas pilnvaras. Tāpat minētajiem kritērijiem būtu jānodrošina tas, ka juridiskas personas vai fizisku vai juridisku personu grupas individuāli locekļi netiek uzskatīti par saistītiem tikai minētā iemesla dēļ, ja valsts tiesību akti paredz, ka šādi individuāli locekļi uzņemas tiesības un pienākumus, kas ir salīdzināmi ar tādu individuālu lauksaimnieku tiesībām un pienākumiem, kuriem ir saimniecības vadītāja statuss, jo īpaši attiecībā uz to ekonomisko, sociālo un nodokļu statusu, un ja tie ir devuši ieguldījumu attiecīgo juridisko personu vai grupu lauksaimniecības struktūru stiprināšanā.

- (5) Ņemot vērā lauksaimniecības produktu un nelauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības līdzības, lauksaimniecības produktu pārstrāde un tirdzniecība ir iekļauta Komisijas Regulas (ES) Nr. 1407/2013 ⁽³⁾ darbības jomā.

- (6) Eiropas Savienības Tiesa ir noteikusi, ka, tiklīdz Savienība ir pieņēmusi tiesību aktu par tirgus kopīgu organizāciju konkrētā lauksaimniecības nozarē, dalībvalstu pienākums ir atturēties no tādu pasākumu veikšanas, kas varētu kaitēt kopīgajai organizācijai vai paredzēt izņēmumus no tās ⁽⁴⁾. Šā iemesla dēļ šī regula nebūtu piemērojama atbalstam, kura summa ir noteikta, pamatojoties uz iepirkto vai tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu. Tāpat tā nebūtu piemērojama atbalstam, kas saistīts ar pienākumu šajā atbalstā dalīties ar primārajiem ražotājiem.

⁽¹⁾ Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikums 2003/361/EK par mikro, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2008. gada 6. augusta Regula (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (OV L 214, 9.8.2008., 3. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2013. gada 18. decembra Regula (ES) Nr. 1407/2013 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1. lappusi).

⁽⁴⁾ Spriedums lietā C-456/00 Francija/Komisija, 2002, Recueil, I-11949. lpp.

- (7) Šī regula nebūtu piemērojama eksporta atbalstam un atbalstam, ko piešķir ar nosacījumu, ka importa preču vietā tiek izmantotas vietējās preces. Tā jo īpaši nebūtu piemērojama atbalstam izplatīšanas tīkla izveides un darbības finansēšanai citās dalībvalstīs vai trešās valstīs. Atbalstu par izdevumiem saistībā ar dalību tirdzniecības izstādēs vai pētījumu vai konsultāciju pakalpojumiem, kas vajadzīgi jauna vai esoša produkta laišanai jaunā tirgū citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī, parasti neuzskata par eksporta atbalstu.

- (8) Trīs gadu laikposms, kuru ņem vērā šīs regulas mērķiem, būtu jānosaka pēc slidošā principa, tas ir, pirms katras jaunas *de minimis* atbalsta piešķiršanas ir jāņem vērā attiecīgajā fiskālajā gadā un iepriekšējos divos fiskālajos gados piešķirtā *de minimis* atbalsta kopsumma.

- (9) Ja uzņēmums nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu un darbojas arī citās nozarēs vai veic citas darbības, kas ietilpst Regulas (ES) Nr. 1407/2013 darbības jomā, atbalstam, kas piešķirts šīm citām nozarēm vai darbībām, būtu jāpiemēro minētās regulas noteikumi, ja attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbības vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka lauksaimniecības produktu primārā ražošana negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar minēto regulu.

- (10) Ja uzņēmums nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu, kā arī darbojas zvejniecības un akvakultūras nozarē, atbalstam, kas piešķirts pēdējai minētajai nozarei, būtu jāpiemēro Komisijas Regula (EK) Nr. 875/2007 ⁽⁵⁾, ja attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbības vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka lauksaimniecības produktu primārā ražošana negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar minēto regulu.

- (11) Šajā regulā būtu jāparedz noteikumi, kas nodrošina, ka nav iespējams apiet atbalsta maksimālās intensitātes, kuras noteiktas īpašās regulās vai Komisijas lēmumos. Tajā būtu arī jāparedz skaidri un viegli piemērojami kumulācijas noteikumi.

⁽⁵⁾ Komisijas 2007. gada 24. jūlija Regula (EK) Nr. 875/2007 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam zivsaimniecības nozarē un par Regulas (EK) Nr. 1860/2004 grozīšanu (OV L 193, 25.7.2007., 6. lpp.).

- (12) Šī regula neizslēdz iespēju, ka pasākums netiek uzskatīts par valsts atbalstu Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē, to pamatojot ar šajā regulā neizklāstītiem apsvērumiem, piemēram, tāpēc, ka pasākums atbilst tirgus ekonomikas dalībnieka principam vai tas neparedz valsts līdzekļu nodošanu. Jo īpaši Savienības finansējums, kuru centrāli pārvalda Komisija un kurš nav dalībvalsts tiešā vai netiešā kontrolē, nav uzskatāms par valsts atbalstu un nebūtu jāņem vērā, nosakot, vai ir ievērots attiecīgais robežlielums vai valsts maksimālais apjoms.
- (13) Pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un efektīvas uzraudzības labad šī regula būtu jāpiemēro tikai tādām *de minimis* atbalstam, kuram ir iespējams iepriekš precīzi aprēķināt bruto dotācijas ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams atbalsts"). Šādus precīzus aprēķinus ir iespējams veikt, piemēram, dotācijām, procentu likmju subsīdijām, nepārsniedzamiem nodokļu atbrīvojumiem vai citiem instrumentiem, kuros ir paredzēts maksimālais apjoms, kas nodrošina, ka netiek pārsniegts attiecīgais robežlielums. Maksimālā apjoma noteikšana nozīmē, ka tad, ja atbalsta precīzā summa nav vai vēl nav zināma, dalībvalstij ir jāpieņem, ka šī summa ir vienāda ar maksimālo robežu, lai tādējādi tiktu nodrošināts, ka vairāki paralēli atbalsta pasākumi nepārsniedz šajā regulā noteikto robežlielumu, un lai piemērotu kumulācijas noteikumus.
- (14) Pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un *de minimis* robežlieluma pareizas piemērošanas labad visām dalībvalstīm būtu jāpiemēro viena un tā pati aprēķinu metode. Lai atvieglotu šo aprēķinu, atbalsta summas, kas nav naudas līdzekļu dotācijas, būtu jāizsaka kā to bruto dotācijas ekvivalents. Lai aprēķinātu bruto dotācijas ekvivalentu pārredzamiem atbalsta veidiem, kas nav dotācijas, un vairākās daļās maksājamam atbalstam, ir jāizmanto šā atbalsta piešķiršanas laikā spēkā esošās tirgus procentu likmes. Lai nodrošinātu valsts atbalsta noteikumu vienveidīgu, pārredzamu un vienkāršu piemērošanu, piemērojamajām tirgus likmēm šīs regulas nolūkiem vajadzētu būt atsaucies likmēm, kas noteiktas Komisijas paziņojumā par atsaucies likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu⁽¹⁾.
- (15) Atbalsts aizdevumu veidā, tostarp *de minimis* riska finansējuma atbalsts aizdevumu veidā, būtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz tirgus procentu likmēm, kuras ir spēkā atbalsta piešķiršanas laikā. Lai vienkāršotu neliela apjoma īstermiņa aizdevumu izskatīšanu, šajā regulā būtu jāparedz skaidrs noteikums, kas ir viegli piemērojams un ņem vērā gan aizdevuma apjomu, gan ilgumu. Pamatojoties uz Komisijas pieredzi, attiecībā uz aizdevumiem, kuriem ir nodrošinājums vismaz 50 % apmērā no aizdevuma un kuri nepārsniedz vai nu EUR 75 000 un piecu gadu ilgumu, vai EUR 37 500 un desmit gadu ilgumu, var uzskatīt, ka to bruto dotācijas ekvivalents nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Ņemot vērā, ka ir sarežģīti noteikt bruto dotācijas ekvivalentu atbalstam, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri varētu nespēt atmaksāt aizdevumu, šis noteikums nebūtu jāpiemēro šādiem uzņēmumiem.
- (16) Atbalstu kapitāla iepludināšanas veidā nebūtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot, ja iepludinātā publiskā kapitāla kopsumma nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Atbalstu riska finansējuma pasākumu veidā, kas izpaužas kā pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumi, kā minēts pamatnostādnes par riska finansējumu⁽²⁾, nebūtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot, ja saskaņā ar attiecīgo pasākumu nodrošinātais kapitāls nepārsniedz *de minimis* robežlielumu.
- (17) Atbalsts garantiju veidā, tostarp *de minimis* riska finansējuma atbalsts garantiju veidā, būtu jāuzskata par pārredzamu atbalstu, ja bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz drošības zonas prēmijām, kas attiecīgajam uzņēmumu veidam noteiktas Komisijas paziņojumā⁽³⁾. Lai vienkāršotu izskatīšanas procedūru īstermiņa garantijām, ar kurām sedz lielākais 80 % no salīdzinoši neliela apjoma aizdevuma, šajā regulā būtu jāparedz skaidrs noteikums, kas ir viegli piemērojams un ņem vērā gan pamatā esošā aizdevuma apjomu, gan garantijas ilgumu. Šis noteikums nebūtu piemērojams garantijām par pamatā esošajiem darījumiem, kas nav aizdevumi, piemēram, garantijām par pašu kapitāla darījumiem. Ja garantijas apmērs nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma, garantētā summa nepārsniedz EUR 112 500 un garantijas ilgums nepārsniedz piecus gadus, garantiju var uzskatīt par tādu, kuras bruto dotācijas ekvivalents nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Tas pats attiecas uz garantiju, kuras apmērs nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma, garantētā summa nepārsniedz EUR 56 250, un garantijas ilgums nepārsniedz
- (1) Komisijas paziņojums par atsaucies likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu (OV C 14, 19.1.2008., 6. lpp.).
- (2) Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu, lai veicinātu riska kapitāla ieguldījumus mazos un vidējos uzņēmumos (OV C 194, 18.8.2006., 2. lpp.).
- (3) Piemēram, Komisijas paziņojums par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (OV C 155, 20.6.2008., 10. lpp.).

desmit gadus. Turklāt dalībvalstis var izmantot garantiju bruto dotācijas ekvivalenta aprēķināšanas metodi, kas ir bijusi paziņota Komisijai saskaņā ar citu Komisijas regulu attiecīgajā valsts atbalsta jomā, kas ir piemērojama tajā laikā, un kuru Komisija ir akceptējusi kā tādu, kas atbilst Garantiju paziņojumam vai tam sekojošam paziņojumam, ar nosacījumu, ka akceptētā metode attiecas tieši uz attiecīgo garantijas veidu un attiecīgo pamatā esošā darījuma veidu šīs regulas piemērošanas kontekstā. Ņemot vērā, ka ir sarežģīti noteikt bruto dotācijas ekvivalentu atbalstam, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri varētu nespēt atmaksāt aizdevumu, šis noteikums nebūtu jāpiemēro šādiem uzņēmumiem.

- (18) Ja *de minimis* atbalsta shēmu īsteno ar finanšu starpnieku palīdzību, būtu jānodrošina, ka tie nesaņem nekādu valsts atbalstu. To var panākt, piemēram, pieprasot, lai finanšu starpnieki, kuri gūst labumu no valsts garantijas, maksā tirgus apstākļiem atbilstīgu prēmiju vai pilnībā nodod gūto labumu galīgajiem saņēmējiem, vai ievērojot *de minimis* robežlielumu un pārējos šīs regulas nosacījumus arī starpnieku līmenī.

- (19) Pamatojoties uz dalībvalsts paziņojumu, Komisija var pārbaudīt, vai pasākums, kas nav dotācija, aizdevums, garantija, kapitāla iepludināšana vai riska finansēšanas pasākums pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumu veidā, atbilst bruto dotācijas ekvivalentam, kurš nepārsniedz *de minimis* robežlielumu, un uz ko tādējādi varētu attiekties šī regula.

- (20) Komisijai ir pienākums nodrošināt, ka tiek ievēroti valsts atbalsta noteikumi, un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā paredzēto sadarbības principu dalībvalstīm būtu jāatvieglo šā mērķa sasniegšana, izveidojot vajadzīgos instrumentus, lai nodrošinātu, ka *de minimis* atbalsta kopsumma, kas piešķirta vienam vienotam uzņēmumam saskaņā ar *de minimis* noteikumiem, nepārsniedz kopējo pieļaujamo robežlielumu. Tālab dalībvalstīm, piešķirot *de minimis* atbalstu, attiecīgais uzņēmums būtu jāinformē par piešķirtā *de minimis* atbalsta summu un tā *de minimis* raksturu un konkrēti jāatsaucas uz šo regulu. Dalībvalstīm būtu jāuzrauga piešķirtais atbalsts, lai nodrošinātu, ka attiecīgie robežlielumi netiek pārsniegti un tiek ievēroti kumulācijas noteikumi. Lai ievērotu minēto pienākumu, pirms šāda atbalsta piešķiršanas attiecīgajai dalībvalstij no uzņēmuma būtu jāiegūst deklarācija par citu *de minimis* atbalstu, uz kuru attiecas šī regula vai citas *de minimis* regulas un kas saņemts attiecīgajā fiskālajā gadā un iepriekšējos divos fiskālajos gados. Alternatīvi dalībvalstīm vajadzētu būt

iespējai izveidot centrālu reģistru, kurā ir pilnīga informācija par piešķirto *de minimis* atbalstu, un pārbaudīt, vai jauna atbalsta piešķiršana nepārsniedz attiecīgo robežlielumu.

- (21) Pirms jebkura jauna *de minimis* atbalsta piešķiršanas katrai dalībvalstij būtu jāpārbauda, vai ar jauno *de minimis* atbalstu šajā dalībvalstī netiks pārsniegts *de minimis* robežlielums un valsts maksimālais apjoms un vai ir izpildīti pārējie šīs regulas nosacījumi.

- (22) Ņemot vērā Komisijas pieredzi un jo īpaši to, cik bieži parasti ir jāpārskata valsts atbalsta politika, šīs regulas piemērošanas periodam vajadzētu būt ierobežotam. Ja šīs regulas piemērošanas laiks beidzas un netiek pagarināts, dalībvalstīm attiecībā uz *de minimis* atbalstu, uz ko attiecas šī regula, būtu jādod sešu mēnešu pielāgošanās periods,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro atbalstam, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu, izņemot:

- a) atbalstu, kura apjoms noteikts, pamatojoties uz tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu;
- b) atbalstu darbībām, kas saistītas ar eksportu uz trešām valstīm vai dalībvalstīm, tas ir, atbalstu, kas tieši saistīts ar eksportētajiem daudzumiem, izplatīšanas tīkla izveidi un darbību vai citiem kārtējiem izdevumiem, kas saistīti ar eksporta darbībām;
- c) atbalstu, ko piešķir ar nosacījumu, ka importa preču vietā tiek izmantotas vietējās preces.

2. Ja uzņēmums nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu un darbojas arī vienā vai vairākās nozarēs vai veic citas darbības, kas ietilpst Regulas (ES) Nr. 1407/2013 darbības jomā, atbalstam, kas piešķirts pēdējām minētajām nozarēm vai darbībām, šo regulu piemēro ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbības vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka lauksaimniecības produktu primārā ražošana negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar minēto regulu.

3. Ja uzņēmums nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu, kā arī darbojas zvejniecības un akvakultūras nozarē, atbalstam, kas piešķirts pēdējai minētajai nozarei, piemēro Regulas (EK) Nr. 875/2007 noteikumus ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbības vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka lauksaimniecības produktu primārā ražošana negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar minēto regulu.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā "lauksaimniecības produkti" ir Līguma I pielikumā uzskaitītie produkti, izņemot zvejas un akvakultūras produktus, uz kuriem attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 104/2000 ⁽¹⁾.

2. "Viens vienots uzņēmums" šīs regulas nolūkā ietver visus uzņēmumus, kuru starpā pastāv vismaz vienas no šādām attiecībām:

- a) vienam uzņēmumam ir akcionāru vai dalībnieku balsstiesību vairākums citā uzņēmumā;
- b) vienam uzņēmumam ir tiesības iecelt vai atlaist cita uzņēmuma pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļu vairākumu;
- c) vienam uzņēmumam ir tiesības īstenot dominējošu ietekmi pār citu uzņēmumu saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar šo uzņēmumu, vai saskaņā ar tā dibināšanas līguma klauzulu vai statūtiem;
- d) viens uzņēmums, kas ir cita uzņēmuma akcionārs vai dalībnieks, vienpersoniski kontrolē akcionāru vai dalībnieku vairākuma balsstiesības minētajā uzņēmumā saskaņā ar vienošanos, kas panākta ar pārējiem minētā uzņēmuma akcionāriem vai dalībniekiem.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 104/2000 par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju (OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.).

Uzņēmumi, kuriem kādas no pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minētajām attiecībām pastāv ar vienu vai vairāku citu uzņēmumu starpniecību, arī ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu.

3. pants

De minimis atbalsts

1. Atbalsta pasākumus, kas atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, uzskata par tādiem, kuri neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādējādi ir atbrīvoti no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.

2. Kopējais *de minimis* atbalsts, ko viena dalībvalsts piešķirusi vienam vienotam uzņēmumam, jebkurā triju fiskālo gadu periodā nepārsniedz EUR 15 000.

3. Kumulatīvā *de minimis* atbalsta summa, ko dalībvalsts triju fiskālo gadu laikā piešķirusi uzņēmumiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu, nepārsniedz pielikumā noteikto valsts maksimālo apjomu.

4. *De minimis* atbalstu uzskata par piešķirtu brīdī, kad uzņēmumam saskaņā ar piemērojamo valsts tiesisko regulējumu ir piešķirtas likumīgās tiesības saņemt atbalstu, neatkarīgi no datuma, kurā *de minimis* atbalsts uzņēmumam izmaksāts.

5. Robežlielumu, kas noteikts 2. punktā, un valsts maksimālo apjomu, kas minēts 3. punktā, piemēro neatkarīgi no *de minimis* atbalsta veida vai izvirzītā mērķa un neatkarīgi no tā, vai dalībvalsts piešķirto atbalstu pilnībā vai daļēji finansē no Savienības resursiem. Triju fiskālo gadu periodu nosaka, ņemot vērā fiskālo gadu sistēmu, kuru uzņēmums izmanto attiecīgajā dalībvalstī.

6. Lai piemērotu 2. punktā noteikto robežlielumu un 3. punktā minēto valsts maksimālo apjomu, atbalstu izsaka kā naudas līdzekļu dotāciju. Izmanto bruto summas, tas ir, summas pirms nodokļiem vai citiem atskaitījumiem. Ja atbalstu piešķir citā veidā, nevis kā dotāciju, atbalsta summa ir atbalsta bruto dotācijas ekvivalents.

Atbalstu, kas izmaksājams vairākās daļās, diskontē atbilstoši tā vērtībai piešķiršanas brīdī. Procentu likme, ko izmanto diskontēšanai, ir atbalsta piešķiršanas laikā piemērojamā diskonta likme.

7. Ja, piešķirot jaunu *de minimis* atbalstu, tiktu pārsniegts 2. punktā noteiktais robežlielums vai 3. punktā minētais valsts maksimālais apjoms, šo regulu nevar piemērot nevienai minētā jaunā atbalsta daļai.

8. Lai uzņēmumu apvienošanās vai iegādes gadījumā noteiktu, vai ar jaunu *de minimis* atbalstu jaunajam uzņēmumam vai uzņēmumam, kas veic iegādi, netiktu pārsniegts robežlielums vai valsts maksimālais apjoms, ņem vērā visu katram apvienošanās iesaistītajam uzņēmumam iepriekš piešķirto *de minimis* atbalstu. Pirms apvienošanās vai iegādes likumīgi piešķirtais *de minimis* atbalsts arī pēc tam tiek uzskatīts par likumīgu.

9. Ja vienu uzņēmumu sadala divos vai vairākos atsevišķos uzņēmumos, pirms sadalīšanas piešķirto *de minimis* atbalstu attiecina uz uzņēmumu, kurš no šā atbalsta guva labumu un kurš principā ir uzņēmums, kas pārņem darbības, kurām tika izmantots attiecīgais *de minimis* atbalsts. Ja šāda attiecināšana nav iespējama, attiecīgo *de minimis* atbalstu attiecina proporcionāli, pamatojoties uz jauno uzņēmumu pašu kapitāla bilances vērtību sadales faktiskajā datumā.

4. pants

Bruto dotācijas ekvivalenta aprēķins

1. Šo regulu piemēro vienīgi atbalstam, kuram ir iespējams iepriekš precīzi aprēķināt bruto dotācijas ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams atbalsts").

2. Atbalstu dotāciju vai procentu likmju subsīdiu veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu.

3. Atbalstu aizdevumu veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja:

- a) saņēmējam netiek piemērota kolektīva maksātnespējas procedūra vai tas neatbilst savas valsts tiesību aktos noteiktiem kritērijiem, lai tam pēc kreditoru pieprasījuma piemērotu kolektīvu maksātnespējas procedūru. Lielo uzņēmumu gadījumā, saņēmējam jābūt situācijā, kas pielīdzināma vismaz B-kreditreitingam; un
- b) aizdevuma nodrošinājums ir vismaz 50 % apmērā no aizdevuma un aizdevuma summa nepārsniedz EUR 75 000 piecu gadu laikā vai EUR 37 500 desmit gadu laikā; ja aizdevuma summa ir mazāka par minētajām summām un/vai aizdevums ir piešķirts uz mazāk nekā attiecīgi pieciem vai desmit gadiem, aizdevuma bruto dotācijas ekvivalentu aprēķina kā atbilstīgo proporciju no robežlieluma, kas noteikts 3. panta 2. punktā; vai

c) bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz piešķiršanas laikā piemērojamo atsauces likmi.

4. Atbalstu kapitāla iepludināšanas veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu vienīgi tad, ja iepludinātā publiskā kapitāla kopsumma nepārsniedz *de minimis* robežlielumu.

5. Atbalstu riska finansējuma pasākumu veidā, kas izpaužas kā pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu vienīgi tad, ja vienam vienotam uzņēmumam nodrošinātais kapitāls nepārsniedz *de minimis* robežlielumu.

6. Atbalstu garantiju veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja:

- a) saņēmējam netiek piemērota kolektīva maksātnespējas procedūra vai tas neatbilst savas valsts tiesību aktos noteiktiem kritērijiem, lai tam pēc kreditoru pieprasījuma piemērotu kolektīvu maksātnespējas procedūru. Lielo uzņēmumu gadījumā, saņēmējam jābūt situācijā, kas pielīdzināma vismaz B-kreditreitingam; un
- b) garantijas apmērs nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma un vai nu garantētā summa ir EUR 112 500 un garantijas ilgums ir pieci gadi, vai arī garantētā summa ir EUR 56 250 un garantijas ilgums ir desmit gadi; ja garantētā summa ir mazāka par minētajām summām un/vai garantijas ilgums ir mazāks nekā attiecīgi pieci vai desmit gadi, šīs garantijas bruto dotācijas ekvivalentu aprēķina kā atbilstīgo proporciju no robežlieluma, kas noteikts 3. panta 2. punktā; vai
- c) bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz drošības zonas prēmijām, kas noteiktas Komisijas paziņojumā; vai
- d) pirms īstenošanas,
- i) garantijas bruto dotācijas ekvivalenta aprēķināšanai izmantotā metode ir bijusi paziņota Komisijai saskaņā ar citu Komisijas regulu attiecīgajā valsts atbalsta jomā, kas ir piemērojama tajā laikā, un kuru Komisija ir akceptējusi kā tādu, kas atbilst Garantiju paziņojumam vai tam sekojošam paziņojumam, un

- ii) minētā metode attiecas tieši uz attiecīgo garantijas veidu un attiecīgo pamatā esošā darījuma veidu šīs regulas piemērošanas kontekstā.

7. Atbalstu citu instrumentu veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja instrumentā ir paredzēts maksimālais apjoms, kas nodrošina, ka netiek pārsniegts attiecīgais robežlielums.

5. pants

Kumulācija

1. Ja uzņēmums nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu un darbojas arī vienā vai vairākās nozarēs vai veic citas darbības, kuras ietilpst Regulas (ES) Nr. 1407/2013 darbības jomā, *de minimis* atbalstu, kas piešķirts darbībām lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē saskaņā ar šo regulu, var kumulēt ar *de minimis* atbalstu, kas piešķirts pēdējām minētajām nozarēm vai darbībām līdz attiecīgajam robežlielumam, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 1407/2013 3. panta 2. punktā, ja attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbību vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka lauksaimniecības produktu primārā ražošana negūst labumu no *de minimis* atbalsta, kas piešķirts saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1407/2013.

2. Ja uzņēmums nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu, kā arī darbojas zvejniecības un akvakultūras nozarē, *de minimis* atbalstu, kas piešķirts darbībām lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē saskaņā ar šo regulu, var kumulēt ar *de minimis* atbalstu darbībām pēdējā minētajā nozarē saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 875/2007 līdz robežlielumam, kas noteikts minētajā regulā, ja attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbību vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka lauksaimniecības produktu primārā ražošana negūst labumu no *de minimis* atbalsta, kas piešķirts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 875/2007.

3. *De minimis* atbalstu nedrīkst kumulēt ar valsts atbalstu attiecībā uz vienām un tām pašām attiecināmajām izmaksām vai valsts atbalstu tam pašam riska finansējuma pasākumam, ja šīs kumulācijas rezultātā tiktu pārsniegta attiecīgā maksimālā atbalsta intensitāte vai atbalsta summa, kāda konkrētā gadījuma īpašajiem apstākļiem noteikta Komisijas grupu atbrīvojuma regulā vai lēmumā. *De minimis* atbalstu, kas nav piešķirts konkrētām attiecināmajām izmaksām, drīkst kumulēt ar citu valsts atbalstu, kurš piešķirts saskaņā ar Komisijas grupu atbrīvojuma regulu vai lēmumu.

6. pants

Uzraudzība

1. Ja dalībvalsts kādam uzņēmumam plāno piešķirt *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu, tā rakstiski informē šo uzņēmumu par atbalsta iespējamo summu, kas izteikta kā bruto dotācijas ekvivalents, un par atbalsta *de minimis* raksturu, skaidri atsaucoties uz šo regulu un norādot tās nosaukumu un atsauci uz publikāciju Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Ja *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu, pamatojoties uz kādu shēmu, piešķir dažādiem uzņēmumiem un ja šiem uzņēmumiem saskaņā ar minēto shēmu tiek piešķirtas dažādas individuālā atbalsta summas, attiecīgā dalībvalsts var izvēlēties šīs saistības pildīt, informējot attiecīgos uzņēmumus par fiksētu summu, kas atbilst maksimālajai atbalsta summai, kuru var piešķirt atbilstoši minētajai shēmai. Šādā gadījumā, nosakot, vai ir sasniegts 3. panta 2. punktā noteiktais robežlielums un nav pārsniegts 3. panta 3. punktā minētais valsts maksimālais apjoms, izmanto fiksēto summu. Pirms atbalsta piešķiršanas dalībvalsts no attiecīgā uzņēmuma pieprasa rakstisku vai elektronisku deklarāciju par visu citu *de minimis* atbalstu, kuru iepriekšējo divu fiskālo gadu un kārtējā fiskālā gada laikā uzņēmums ir saņēmis saskaņā ar šo regulu vai citām *de minimis* regulām.

2. Ja dalībvalsts ir izveidojusi *de minimis* atbalsta centrālo reģistru, kas satur pilnīgu informāciju par visu *de minimis* atbalstu, ko piešķirusi jebkura minētās dalībvalsts iestāde, tad 1. punktu pārstāj piemērot no brīža, kad reģistrā ir dati par triju fiskālo gadu periodu.

3. Dalībvalsts jaunu *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu piešķir tikai pēc tam, kad ir pārbaudījusi, ka šis atbalsts nepalielina attiecīgajam uzņēmumam piešķirtā *de minimis* atbalsta kopsummu virs 3. panta 2. punktā noteiktā robežlieluma un 3. panta 3. punktā minētā valsts maksimālā apjoma un ka ir ievēroti visi šajā regulā iekļautie nosacījumi.

4. Dalībvalstis reģistrē un apkopo visu informāciju par šīs regulas piemērošanu. Šajā informācijā ietver visus datus, kas vajadzīgi, lai pierādītu, ka šīs regulas nosacījumi ir ievēroti. Datus par individuālo *de minimis* atbalstu glabā 10 fiskālos gadus, sākot no šā atbalsta piešķiršanas dienas. Datus par *de minimis* atbalsta shēmu glabā 10 fiskālos gadus, sākot no dienas, kurā saskaņā ar šo shēmu piešķirts pēdējais individuālais atbalsts.

5. Pēc rakstiska pieprasījuma attiecīgā dalībvalsts 20 darbdienā laikā vai tādā ilgākā laikposmā, kāds noteikts pieprasījumā, sniedz Komisijai visu informāciju, ko Komisija uzskata par vajadzīgu, lai novērtētu, vai šīs regulas nosacījumi ir izpildīti, un jo īpaši informāciju par *de minimis* atbalsta kopsummu, ko uzņēmums saņēmis saskaņā ar šo regulu un saskaņā ar citām *de minimis* regulām.

7. pants

Pārejas noteikumi

1. Šo regulu piemēro atbalstam, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā, ja tas atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem. Jebkuru atbalstu, kas neatbilst minētajiem nosacījumiem, Komisija novērtēs atbilstoši attiecīgajām nostādnēm, pamatnostādnēm un paziņojumiem.

2. Uzskata, ka jebkurš individuālais *de minimis* atbalsts, kas piešķirts laikā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 30. jūnijam un atbilst Regulas (EK) Nr. 1860/2004

nosacījumiem, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādējādi ir atbrīvots no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.

3. Uzskata, ka jebkurš individuālais *de minimis* atbalsts, kas piešķirts laikā no 2008. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 30. jūnijam un atbilst Regulas (EK) Nr. 1535/2007 nosacījumiem, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādējādi ir atbrīvots no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.

4. Pēc šīs regulas spēkā esības perioda beigām jebkurai *de minimis* atbalsta shēmai, kas atbilst šīs regulas nosacījumiem, šī regula ir piemērojama vēl sešus turpmākos mēnešus.

8. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas periods

Šī regula stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

To piemēro līdz 2020. gada 31. decembrim.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2013. gada 18. decembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

PIELIKUMS

Maksimālā kumulatīvā summa *de minimis* atbalstam, kas dalībvalstīs piešķirts lauksaimniecības produktu ražošanas uzņēmumiem, kā minēts 3. panta 3. punktā

(EUR)

Dalībvalsts	De minimis atbalsta maksimālā summa
Beļģija	76 070 000
Bulgārija	43 490 000
Čehija	48 340 000
Dānija	105 750 000
Vācija	522 890 000
Igaunija	8 110 000
Īrija	66 280 000
Grieķija	109 260 000
Spānija	413 750 000
Francija	722 240 000
Horvātija	28 610 000
Itālija	475 080 000
Kipra	7 060 000
Latvija	10 780 000
Lietuva	25 860 000
Luksemburga	3 520 000
Ungārija	77 600 000
Malta	1 290 000
Nīderlande	254 330 000
Austrija	71 540 000
Polija	225 700 000
Portugāle	62 980 000
Rumānija	180 480 000
Slovēnija	12 320 000
Slovākija	22 950 000
Somija	46 330 000
Zviedrija	57 890 000
Apvienotā Karaliste	270 170 000